

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง วิถีชีวิตของคนในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 (2) ศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ และ (3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านไฮหย่อง (ภูเงินประชานุกูล) เขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 39 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง วิถีชีวิตของคนในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 3 หน่วยประสบการณ์ คือ หน่วยประสบการณ์ที่ 7 การสำรวจลักษณะทางภูมิศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หน่วยประสบการณ์ที่ 8 การปฏิบัติตามวัฒนธรรมของคนในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และหน่วยประสบการณ์ที่ 11 การจัดทำโครงการเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (2) แบบทดสอบก่อนและหลังเผชิญประสบการณ์แบบคู่ขนาน และ (3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาประสิทธิภาพด้วย E_1/E_2 การทดสอบค่าที ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า (1) ชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ที่ผลิตขึ้นทั้ง 3 หน่วยประสบการณ์ มีประสิทธิภาพ 81.08/77.67, 82.08/78.33 และ 82.25/78.67 ตามลำดับเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 (2) นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์มีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับชุดการสอนแบบอิงประสบการณ์ในระดับเห็นด้วยมาก

The purposes of this study were three-fold: (1) to develop a set of experience-based instructional packages in the Social Studies, Religion, and Culture Learning Area on Northeastern People's Way of Life for Prathom Suksa V students based on the 80/80 efficiency criterion; (2) to study the learning progress of the students learning from the experience-based instructional packages; and (3) to study the opinion of the students on the experience-based instructional packages.

The research sample consisted of 39 randomly selected Prathom Suksa V students studying in the second semester of the 2007 academic year at Ban Hai Yong (Poo Ngern Prachanukul) School in Sakon Nakhon Educational Service Area 2. Research instruments comprised (1) three units of the experience-based instructional packages in the Social Studies, Religion, and Culture Learning Area on Northeastern People's Ways of Life, namely, Unit 7: Exploring Geographical Features of the Northeastern Region; Unit 8: Practicing Northeastern People's Culture; and Unit 11: Formulating Sufficiency Economy Projects in Northeastern Region Schools; (2) two parallel forms of an achievement test for pre-testing and post-testing; and (3) a questionnaire asking the students' opinion on the experience-based instructional packages. Statistics for data analysis were E_1/E_2 efficiency index, t-test, mean, and Standard deviation.

Research findings showed that (1) the three units of experience-based instructional packages were efficient at 81.08/77.67; 82.08/78.33; and 82.25/78.67 respectively; thus meeting the set efficiency criterion of 80/80; (2) students learning from the experience-based instructional packages achieved significant learning progress at the .05 level; and (3) the opinion of the students on the experience-based instructional packages was at the highly agreeable level.